

[Niels Frederiksen.]

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, karakteriserede meget skarpt Indholdet af den højtærede Statsministers Svar, betegnede det som tomt Bulder og mente, at det sikkert var en stor Skuffelse for den almindelige Vælgerbefolkning. Jeg lyttede da med stor Interesse og Opmærksomhed efter, hvad det ærede Medlem som Ordfører for Rigsdagens næststørste Parti kunde fremføre som Udtryk for dette Partis Villie til at give en Indsats til Løsning af Dagens Vanskeligheder.

Det kunde ogsaa hænde, at det, vi nu oplever, har beredt Skuffelse for en stor Del af den Befolkning, der støtter det ærede Medlems og hans Partis politiske Arbejde. Det kunde være, at adskillige husker, hvorledes man fra den Side bedømte Situationen for blot to Aar siden, hvordan man den Gang sagde, at nu var Vanskelighederne sikkert paa det nærmeste overvundet, Landbrugets økonomiske Vanskeligheder var sikkert over det værste, medens man fra den Side, jeg tilhører, anførte, at de økonomiske Vanskeligheder, vi havde været ude for, ikke kunde fortone sig ved to gode Høstaar og to gode Prisaar; Virkningerne af det, det danske Landbrug i den Tid var ude for, skulde der Aar, skulde der lang Tid til at borteliminere. Og jeg tænker mig, at en hel Række af de Landmænd i Danmark, der i Øjeblikket mærker Trykket og Truselen for deres Eksistens, maaske kan huske disse forskellige Bedømmelser, der blev anlagt under Diskussionen om det den Gang paakrævede Lovgiveri. Jeg tænker, at en hel Del af dem nu vil sande, at det, man den Gang gennemførte fra den forrige Regerings Side, den haardhændede Nedsikring som Midlet mod alle Vanskeligheder af økonomisk Art, er slaaet fejl. Den Tro, man havde til, at naar man lettede Skatterne for de rigeste Borgere i Landet, skulde det skaffe Kapital til billig Brug for den erhvervsdrivende Del af Befolkningen, er vist ogsaa slaaet fejl. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at de, der satte deres Tro til, at det vilde være en virksomhedsfuld Hjælp til det betrængte Landbrug, naar vi fik de saakaldte Madsen-Mygdalske Driftslaaneforeninger med solidarisk Garanti, de staaer med en overordentlig Skuffelse i Sindet. Den Dag i Dag staaer de med forøgede Vanskeligheder paa Grund af den Kriseforanstaltning, der den Gang blev gennemført i stort Omfang. Vi behøver blot at lytte til de Deputationer, der nu kommer til Rigsdagen med Henvendelse om,

et nu er de ved den Kriseforanstaltning kommet yderligere ud i økonomiske Vanskeligheder, der virker som en Trusel for dem, der selv er i Stand til at udrede Afdrag og Forrentning af det, de har laant, men som nu er kommet ind i det Forhold, at de er forpligtet til i overordentlig stor Udstrækning ogsaa at garantere for andre. Jeg tænker, at Skuffelsen kan findes i tilsvarende Grad i alle de Kredse af Vælgerbefolkningen, der har sat deres Lid til og næret Tro paa, at den den Gang gennemførte Politik var en Politik, der førte frem til sikre Forhold og bedre Tider.

Men den mest karakteristiske af det ærede Medlem Hr. Krags Bemærkninger var dog denne, at han henvendte sig til den højtærede Statsminister med en Appæl om, at man fra Regeringens Side skulde gribe ind overfor det stivnede Erhvervsliv, og han begrundede denne Henvendelse med den Bemærkning, at den Opgave, som her forelaa, var jo en Opgave, som bedst kunde løses af en socialdemokratisk Regering. Jeg maa sige, at Beskedenhed er ellers ikke det ærede Medlem Hr. Krags stærke Side; skal man betragte denne Henvendelse som et Udtryk for det, det ærede Medlem som Ordfører for et stort Parti evner at yde som Bidrag til Vanskelighedernes Løsning, saa kan man vist med Rette sige, at det er et overordentlig beskeden Bidrag. Det indeholder ikke alene en Erkendelse af, at det ærede Medlem og hans Parti ikke evner at løse denne Opgave — og deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører —, men det indeholder tillige en Erkendelse af, at man her retter en Henvendelse til den nuværende Regering om som den, der har særlige Muligheder for at løse det vanskelige Problem, at gribe ind paa et Omraade, hvor alle andre har givet op, og med god Grund. Det viser nemlig, synes jeg, som i et Lynglimt, at alle de Taler, der fra Venstres Side holdes mod Fagforeningernes Prispolitik og Tariffer og Arbejdsgivernes Løntariffer, alt det er Ting, der ligger udenfor det politiske Magtomraade, i hvert Fald ligger det efter den ærede Ordførers Mening udenfor Venstres politiske Magtomraade, og den ærede Ordfører retter derfor en indtrængende Appæl til den socialdemokratiske Regering om — formentlig ikke ved Lov, men ved personlig Indflydelse — at rette paa dette Forhold. Det var det eneste reelle Bidrag, der blev fremført af den ærede Ordfører til Løsning af Tidens vanskelige Problem.

Dernæst omtalte det ærede Medlem mange Ting, som jeg ikke synes kommer